Συντάχθηκε απο τον/την Takis Karvelas
Τετάρτη, 08 Αύγουστος 2007 12:25

Schladming “Planai” UCI Mountain Bike World Cup ‘07 (του Στεφανίδη Αναστάσιου)

Δέχτηκα ένα τηλεφώνημα το πρωινό της Δευτέρας 2 Ιουλίου 07, και ρωτήθηκα εάν μπορώ και θέλω να πάω να δουλέψω στην Αυστρία και πιο συγκεκριμένα στο Schladming στο χιονοδρομικό “Planai” για το παγκόσμιο Nissan UCI Mountain Bike World Cup, για την τηλεοπτική κάλυψη του αγώνα μαζί για ένα τοπικό συνεργείο Ήχου κ Εικόνας και σε συνεργασία με την DB Video Productions.
Φυσικά η απάντηση όπως μπορείτε να καταλάβατε χωρίς δεύτερη σκέψη ήταν “ΝΑΙ”.
Ότι και να γράψω θα είναι λίγο και φυσικά το όλο event δεν αποτυπώνεται απόλυτα.
Το να ζεις τέσσερις μέρες στο ρυθμό προετοιμασίας των αθλητών και διοργανωτών και να βλέπεις να δίνονται όλοι 100% ο καθένας για τον ανάλογο σκοπό είναι συναίσθημα που σε διαπερνά και σε βάζει σε πολλές σκέψεις και ερωτήματα και ένα από αυτά είναι γιατί να μην μπορώ να ζω και εγώ κάτι ανάλογο στο δικό μου τόπο με την ανάλογη αποδοχή, φυσικά ελπίζουμε σε ένα καλύτερο μέλλον πάνω σε αυτές κ άλλες ανάλογες δραστηριότητες όπου τα τελευταία χρόνια αρχίζουν και κάνουν την εμφάνιση του.
Ο πήχεις ήταν ανεβασμένος ψηλά μιας και όλα τα κορυφαία ονόματα ήταν εκεί αλλά και από τα καθημερινά δοκιμάστηκα μπορούσες να δεις ότι και η προσπάθειες των αθλητών ήταν θεαματικά ανάλογες και από τις γυναίκες και τους άνδρες.

Καθημερινά υπήρχαν διάφορα event όπως άλματα σε πισίνα με σκι, άλματα σε πισίνα μέσα σε γιγάντια διάφανη μπάλα, εισαγωγή μικρών παιδιών πάνω στο ποδήλατο βουνού με διάφορες δοκιμασίες, φυσικά δε θα μπορούσε να λείψει το BMX freestyle show και δε θα μπορούσε να λείψουν και τα Dirt jumps από το χορό, το θέαμα ήταν κάτι το μοναδικό, άλλο να το κοιτάς σε DVD και άλλο να το έχεις μπροστά σου και να λες τι κάνουν οι τύποι εδώ.
Όσο τώρα αφορά το “4cross” εκεί μιλάμε για σφαγή όπου στην εκκίνηση έβλεπες και ένιωθες την ένταση των αθλητών και την μάχη που ξεκινούσε κοντεύοντας την πρώτη τρομερά κλειστή δεξιά στροφή μόλις το πολύ 20μ μετά την εκκίνηση, γενικός όμως ο αγώνας ήταν κατανοητός σε σύγκριση με το θηριώδες και πολύ σκληρό Downhill των 2χλμ

όπου ποδήλατα κ αναβάτες παραδίνονταν έπειτα από μια δυο καταβάσεις, πιστέψτε με, τα συνεργεία υποστήριξης των αθλητών τρέχανε σαν παλαβοί να επισκευάσουν τις θηριώδεις αναρτήσεις, ζάντες κέντρα κλπ…
Την διαδρομή την ανεβοκατέβηκα (φυσικά με τα πόδια) τουλάχιστον 5-6 φορές, ομολογώ να πω ότι τρόμαξα μόνο με την ιδέα ότι τα άτομα κατέβαιναν με τα μπούνια λες και ήταν μια ευθεία.
Στροφές τρομερά κλειστές πριν κ μετά τα άλματα λακκούβες να παραμονεύουν σε κάθε τυφλό σημείο με τις ρίζες των δέντρων να ξεπροβάλουν προκλητικά και να ρίχνουν πολλούς από τους αθλητές κάτω, το όλο πεδίο της μάχης ήταν βρεγμένο μιας και η μόνη μέρα που δεν έβρεχε ήταν στα τελικά του Downhill, τα ποδήλατα έμοιαζαν πιο πολύ με τρακτέρ παρά με ποδήλατα, το πολύ μετά από δυο καταβάσεις όλοι πηγαίνανε με τα ποδήλατα στο σημείο όπου είχαν εγκατεστημένα 6 πιεστικά νερού όπου κ πάλι τα ποδήλατα μπορούσαν να εμφανίσουν την πραγματική τους όψη.
Επίσης πρέπει να πω ότι σε κάθε στροφή και τυφλό σημείο υπήρχε εθελοντής με ασύρματο, σφυρίχτρα και κίτρινη σημαία όπου προειδοποιούσε με ένα σφύριγμα ότι πλησιάζει ο αθλητής και αυτό γινόταν κατά την διάρκεια των δοκιμαστικών και του αγώνα καθώς πάντα υπήρχαν θεατές όπου τριγυρνούσαν πάνω κάτω και φυσικά όταν υπήρχε κάποια πτώση αθλητή έπρεπε να είναι ενημερωμένοι όλοι, γενικός ο προγραμματισμός και η λειτουργία την όλης διοργάνωσης ήταν άψογη κ πολύ καλά μελετημένη.
Στης 16:00 όπου τελειώνανε τα δοκιμαστικά και αφού κ ο τελευταίος είχε κατέβει από το βουνό, άρχιζες να βλέπεις κοπάδια αθλητών να σαρώνουν την όλη διαδρομή από κάτω προς τα πάνω και έπειτα το αντίθετο κοιτώντας μάλλον καλύτερα μελετώντας την όλη διαδρομή και πιστέψτε με ήταν πολύ προσεκτικοί κ σοβαροί με αυτό που έκαναν.
Όταν ήρθε η ώρα του αγώνα τα πράγματα έγιναν ακόμη πιο σοβαρά και ο ρυθμός και η ένταση της κατάβασης άλλαξε κατά πολύ αφού όλοι πλέον έδιναν τον καλύτερο εαυτό τους και αυτό το καταλάβαινες είτε είσαι του αθλήματος είτε όχι, η ταχύτητα κατάβασης απαιτούσε τρέλα ίσως όχι πολύ σκέψη και πάνω απ' όλα πολύ θέληση ώστε ο κάθε αθλητής να βγάλει από μέσα του το maximum της απόδοσης του και να αποκτήσει ο καθένας το δικό του βάθρο.
Για περισσότερες πληροφορίες όσον αφορά την βαθμολογία και το όλο πρωτάθλημα μπορείτε να επισκεφτείτε την σελίδα: Nissan UCI Mountain Bike World Cup- Results
Ps: Φυσικά τα βραδινά πάρτυ δεν λείπανε από το πρόγραμμα…